

No Heroes: Ένα Ντοκιμαντέρ για Μπασκετμπολίστες σε Αμαξίδιο που δε Θέλουν να Λέγονται «Νικητές της Ζωής» [podcast]

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Αθλητισμός και άσκηση / Θέατρο, Κινηματογράφος, Ντοκυμανταίρ, TV και Διαδίκτυο / Θεολογία και Ζωή / Κοινωνιολογικά (κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα)

Μια κουβέντα που ανατρέπει τα στερεότυπα για την αναπηρία με αφορμή την ταινία του Γιώργου Βιτσαρόπουλου που θα προβληθεί στις Νύχτες Πρεμιέρας. Καλεσμένοι οι Γιώργος Τσαουσίδης και Γεωργία Καλτσή που κάνουν μπάσιμο με καροτσάκι.

Φωτογραφίες: FP Media House

Με το που τελειώσαμε την ηχογράφιση στο στούντιο The Cave, «στην καρδιά των Εξαρχείων» όπως συνηθίζουμε να λέμε στα rods, η πόρτα άνοιξε και όλοι βγήκαμε κάπως ανυπόμονοι τον δρόμο. Άλλος ήθελε τσιγάρο, άλλος να ανανεώσει τον αέρα του, άλλος να βρει την δροσιά που άπλωνε στη βραδιά η «προσδοκία» του Ιανού (ο θόρυβος του air condition ποτέ δεν είναι καλός σύμμαχος μιας ηχογράφισης).

Περνώντας ένας κύριος κοντοστάθηκε δίπλα στο καρότσι της Γεωργίας Καλτσή. Τη ρώτησε τι της συνέβη, προσθέτοντας ένα «ξέρετε, εγώ είμαι ορθοπεδικός». Βάλαμε όλοι τα γέλια. Δε θέλαμε να φέρουμε τον άνθρωπο σε δύσκολη θέση, ούτε μάλλον αμφιβάλλαμε για το ειλικρινές του ενδιαφέρον, αλλά πού να ήξερε κι αυτός ότι παραλλαγές αυτής ακριβώς της σκηνής συζητούσαμε επί μία ώρα πίσω από την ερμητικά κλειστή πόρτα του στούντιο; Με καλεσμένους σε ένα διαφορετικό

Pick 'n' Popa τους Γιώργο Τσαουσίδη και Γεωργία Καλτσή, αθλητές μπάσκετ με αναπηρία και πρωταγωνιστές (όπως και οι συμπαίκτες τους τη σεζόν 2018-19 στον ΑΣΚΑ Μαρούσι) στο ντοκιμαντέρ του Γιώργου Βιτσαρόπουλου.

Αυτήν την εβδομάδα το podcast δεν παρακολουθεί με κομμένη την ανάσα τα NBA Playoffs, ούτε την αντίστροφη μέτρηση για την έναρξη της σεζόν στην Ευρώπη. Συζητάμε για τη σεζόν μια ομάδας, την καθημερινότητα της οποίας ο Γιώργος Βιτσαρόπουλος παρακολούθησε επί επτά μήνες. Όχι με όρους κατορθωμάτων ή ηρωισμού, ο τίτλος του doc τα λέει όλα άλλωστε - αφήστε δε που η ομάδα, σε μεταβατική χρονιά, έπεσε κατηγορία. Δεν υπάρχει λοιπόν εδώ μια κραυγαλέα ιστορία επιτυχίας κι αποθέωσης, δεν υπάρχουν ηθικά διδάγματα.

Ο Γιώργος και η Γεωργία δε θελήσαν να πάει εκεί η κουβέντα. Αυτό που ξετυλίγεται από τη μία ώρα της συνομιλίας μας είναι ένα manual επιβίωσης. Καταρρίπτοντας την στερεοτυπική προσέγγιση συγκατάβασης που θέλει τους ανθρώπους σε αναπηρικό καροτσάκι, πόσο μάλλον τους αθλητές, «νικητές της ζωής» που τους συμπεριφερόμαστε προσέχοντας «μην σπάσουν», την ίδια στιγμή που χωρίς να το σκοπεύουμε (ή να το αντιλαμβανόμαστε τους) αρνούμαστε την ανθρώπινη υπόστασή τους.

Ο κόουτς Βάιος Γιώρας...

...den einai panta hremos otan dinei entolés. Echi uparxei paiktis tou Giánni Iwanóni

Γιώργος Τσακουλίδης

Γεωργία Καλτσή

Μας είπαν για τα κάφρικα αστεία που κάνουν μεταξύ τους σχετικά με τα ατυχήματά τους, για το πού χρησιμοποιούν προς όφελός τους το «σύνδρομο του φωτοστέφανου» που τους φορά ερήμην τους η κοινωνία. Για τα κλασικά «λάθη» που κάνουμε οι «όρθιοι» όταν θέλουμε να τους γνωρίσουμε καλύτερα, αλλά και για το «πόσο ακριβό σπόρ είναι σήμερα η αναπηρία», ειδικά σε μια πόλη που δεν είναι καθόλου φιλική μαζί της όπως η Αθήνα. Για τα πράγματα και τους ανθρώπους που πιθανώς έχασαν, για την ματιά τους στη ζωή που ίσως επαναπροσδιόρισαν

Μιλήσαμε φυσικά και για το μπάσκετ ΑμεΑ. Για τους κανονισμούς του, το επίπεδο επαγγελματισμού κι εμπορικότητας σε σχέση με το εξωτερικό, τον προπονητή

τους Βάιο Γιώρα (πρωταθλητή Ευρώπης με τους Παίδες το 1989 και πρωτοπόρο στον ειδικό αθλητισμό στη χώρα μας μετά το δικό του ατύχημα στα μέσα των 90s), το αδυσώπητο «ξύλο» που πέφτει όταν προστίθενται τα αμαξίδια στις μάχες της ρακέτας.

Βάλτε λοιπόν τα χαρτομάντηλα πίσω στο κουτί τους, μην περιμένετε τον τύπο που θα παίξει έναν πένθιμο ρυθμό στο βιολί του γιατί δε θα εμφανιστεί κι απολαύστε τη συζήτηση όσο την απολαύσαμε κι εμείς.

Πηγή: popaganda.gr